

چرا باید مقاله بنویسیم؟ Why we should write an article?

محسن رضائیان^۱
M. Rezaeian

دلایل بسیار زیادی برای نگارش یک مقاله وجود دارد. اگرچه، همیشه تمامی این دلایل جنبه مثبت ندارند و این امکان وجود دارد که تعداد بسیار اندکی از دانشمندان به دلایل منفی، اقدام به نگارش یک مقاله نمایند، تمرکز در این سخن سردبیری تنها بر دلایل مثبتی [۱] است که محرک انگیزه دانشمندان برای نگارش یک مقاله می‌باشند:

۱- توسعه دانش: اگر شما یافته‌های نوین حاصل از یک مطالعه پژوهشی دارید و یا به جمع‌بندی یافته‌های سایرین در قالب یک مطالعه مروری پرداخته و به موضوع جدیدی دست یافته‌اید، اگر شما نقطه نظر نوینی درباره یک موضوع دارید و یا این‌که نسبت به مقاله تازه منتشر شده‌ای، ایرادی وارد می‌دانید و یا حتی در فعالیت‌های روزمره خود با یک مورد یا موارد نادر از یک بیماری و یا عارضه برخورد کرده‌اید، آن وقت ضرورت دارد که این یافته‌های نوین خود را به ترتیب در قالب یک مقاله پژوهشی اصیل، یک مقاله مروری، یک مقاله نقطه نظرات شخصی، یک نامه به سردبیر، یک گزارش مورد و یا یک گزارش موارد به رشته تحریر درآورید. بدون شک، این اقدام شما باعث توسعه دانش موجود خواهد شد.

۲- حل مشکلات: گاهی اوقات ممکن است شما با پژوهش خود، راه حل برخی از مشکلات مربوط با سلامت فرد، خانواده، یک گروه اجتماعی و یا شغلی خاص و یا جامعه را کشف کرده باشید. آنگاه ضروری است که برای ثبت یافته‌های خود و در اختیار گذاشتن آن به سایرین به ویژه برای کاربرد یافته‌های مطالعه شما در شرایط مشابه، اقدام به نوشتن مقاله نمائید. این قبیل تحقیقات در قالب تحقیقات مرتبط با نظام سلامت از اهمیت شایان توجهی برخوردار می‌باشند.

همزمان با پوشش دادن یکی از دو دلیل اصلی فوق، نگارش مقالات علمی می‌تواند به دلایل زیر نیز صورت پذیرد:

۱- توسعه بخش، سازمان و یا دانشگاه محل خدمت نویسنده: بدیهی است نگارش یک مقاله و چاپ آن در یک مجله معتبر علمی منجر به توسعه بخش، سازمان و یا دانشگاه محل خدمت نویسندگان خواهد گردید. این نکته نه تنها کمک خواهد کرد که سازمان یا دانشگاه محل خدمت نویسندگان در سطح ملی و بین‌المللی شناخته شده و آبروی علمی به دست آورد، بلکه منجر به افزایش دریافت بودجه‌های پژوهشی از طرف نهادهای دولتی و یا خصوصی نیز می‌گردد، چرا که نشان می‌دهد این

۱- استاد گروه آموزشی پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان

تلفن: ۰۳۹۱-۵۲۳۴۰۰۳، دورنگار: ۰۳۹۱-۵۲۲۵۲۰۹، پست الکترونیکی: moeygmr2@yahoo.co.uk

سازمان و یا دانشگاه دارای افراد با انگیزه‌ای می‌باشد که می‌توانند پروژه‌های پژوهشی را تا رسیدن به نتایج مطلوب دنبال نمایند.

۲- توسعه فردی: همانند توسعه سازمان، نگارش مقالات علمی موجبات توسعه فردی نویسندگان خود را فراهم می‌آورند. نگارش مقالات علمی موجب غنای کارنامه علمی نویسندگان خود را فراهم آورده و برای آن‌ها آبروی علمی مطلوبی را به همراه خواهد داشت. چنین نکته‌ای سبب خواهد شد که نویسندگان مقالات علمی از نظر ملی و بین‌المللی مورد شناخت قرار گیرند و نهادهای دولتی و یا خصوصی با طیب خاطر بیشتری، پروژه‌های پژوهشی خود را در اختیار این محققین یا سازمان‌های محل خدمت آن‌ها قرار دهند.

به علاوه نگارش مقالات علمی کمک می‌نماید تا نویسندگان آن بتوانند در سلسله مراتب اداری خود ارتقاء یابند. این نکته بیانگر آن است که چطور یک دانشمند می‌تواند پله‌های نردبان ارتقاء را به درستی طی نموده و در میان همکاران خود، به مقام‌های علمی بالاتری دست یابد.

همچنین، نگارش مقالات علمی خود یک روند یادگیری است. شواهد موجود نشان می‌دهند که با نگارش مقالات علمی، نویسندگان توانایی‌های علمی و پژوهشی خود را ارتقاء می‌بخشند. آن‌ها، نه تنها با جستجوی در منابع موجود، این اطمینان را حاصل می‌نمایند که یافته‌های علمی آن‌ها قبلاً توسط فرد یا افراد دیگری گزارش نشده است، بلکه با شناخت نقاط تاریک و یا تناقضات موجود در حوزه تخصص خود، سعی در ارائه یافته‌های نوین می‌نمایند که این نقاط تاریک را روشن نموده و یا تناقضات موجود را تفهیم نماید.

بنابراین، اگر دانشمندان اقدام به نگارش و چاپ مقاله در حوزه تخصصی خود ننمایند، هیچ‌کدام از موارد فوق محقق نمی‌گردد. همچنین، تمامی موارد فوق زمانی در بهترین حالت خود محقق می‌گردند که مقاله چاپ شده، توسط سایر دانشمندان در آن حوزه تخصصی مورد نقد، استفاده و استناد مثبت قرار گیرد.

References

- [1] Rosenfeldt FL, Dowling JT, Pepe S, Fullerton MJ. How to write a paper for publication. *Heart Lung Circ* 2000; 9(2):82-7.